

Nit de disfresses a "Casa Tonet".

Plaça del poble, marxant a cridar per telèfon.

continuar fins altes hores i va acabar amb una lluita de boles impresionant i a tot açò no havia parat de nevar. Esgotats ens vam anar a dormir perquè a l'endemà ja era "l'eixida cap a casa".

El Dilluns dia 6, va pujar Lola a despertar al dormiló i al patge amb una risseta que no era risseta i al mirar per la finestra hi havien dos pams de neu per les teulades, per terra i per tot arreu. Aleshores vam anar a l'Ajuntament a informar-nos de l'estat de les carreteres i ara ve l'esglai: "ESTÀVEM TOTALMENT INCOMUNICATS", els ports eren tots tancats, ni podiem eixir ni podien entrar a per nosaltres i els aliments de la nostra despensa anaven minvant. L'alcalde molt amablement i sense cap tipus de problema ens va dir que ens faria uns justificants per als que treballaven.

Després de reflexionar i comprendre que no ens en podíem anar perquè encara nevava, vam recollir diners per a comprar i poder menjar; vam tornar a casa mentalitzats un poc més, de que estàvem atrapats sense eixida del poble. De millor humor vam fer un precions nino de neu a la terrassa, amb els seus ulls, el seu barret, la seua

bufanda i la seua pipa. Per a dinar ens vam conformar amb una sopeta de sobre i una miqueta de fiambre que ens va preparar Anna Francis; i jo per a llevar-me el mal de cap un poc, vaig netejar a ritme de la "Zarzamora".

Quant ja ens enyoràvem dels familiars i els amics vam anar a la plaça a cridar per telèfon per a que les nostres benivolgudes veus ens animaren un poc i en aquests moments era quant nevava més que mai, queien uns borrellons com l'ungla però com no podíem fer res vam seguir jugant al "Monopoli" i a "l'intellect".

Vora les set de la vesprada (després d'aproximadament trenta hores) va parar de nevar, anàvem recobrant als ànims i vam eixir a passejar per tot el poble revolcant-nos per la neu, tirant-nos

boles i al·lucinant de com estava tot FUENTESPALDA. Vam arribar a casa i René i Irma ens van fer un arrosset a la cubana per a sopar i vam acabar la nit amb una bona tertúlia on vam parlar de moltes coses que ens contava Rocher. Abans de gitar-nos vam eixir a la terrassa, vam vore el cel ple d'estels i vam pensar que això seria bo.

El Dimarts 7 de Gener, ens va despertar un pregó que va fer l'agutzil, prevenint-nos que la temperatura mínima havia sigut de menys 10'5 °C. sota zero i prohibint la circulació amb els cotxes. Aleshores la neu s'havia convertit en gel, per tant seguíem igual o pitjor que abans, perquè no estàvem provists de cadenes i la carretera era molt perillosa. Vam tornar a l'Ajuntament a replegar els justificans i

a confirmar el que l'agutzil havia dit.

Cabotejant i pensant sempre pel nostre benestar vam fer un altra recollida de diners i com deia la meua àvia que els maldcaps es passen menjant, Lola i jo ens vam encarregar de preparar una cassola de llentilles i una de sigrons amb llonganisseta i xorís, que no és perquè la vaig fer jo però...

De vesprada, passejàvem amb un sol que al reflexar amb la neu ens enlluernava, vam veure una indicació d'una ermita i amb la companyia de Javier (un xavalet del poble), Rocher, Sergio i Sebastià vam pujar fins dalt de tot de la muntanya per veure-la, Anna Francis, Pau i jo ens vam acovardir a mig camí i vam tornar al bar amb la resta del grup. Quan van vindre els muntanyers ens van contar la dificultat que van tindre per a baixar, perquè hi havia un metre de neu i apenes podien caminar i en alguns llocs tenien que anar a culades.

Tots junts altre cop vam fer unes cervesetes i una partideta de cartes i Irma (l'ama del bar) ens va convidar a unes olivetes, uns cacauets, pipes i panís.

De volta a casa vam preparar les sobres que

Com podeu veure, els nostre cotxes quasi no es veien.